

Samen spitten in rijke teksten

Toevallige ontmoeting wordt meer dan verbondenheid en vriendschap

- ▶ Oude priorij is nu Godsvriendenhuis
- ▶ Contemplatieve dialoog leert luisteren

Tom HEYLEN

Wat begin de jaren 1990 begon als een toevallige ontmoeting, is in de gewezen priorij van de gasthuiszusters-augustinessen van Leuven in Herent, ook gekend als het Schrijn, uitgegroeid tot de fraterniteit Het Godsvriendenhuis. Met maandelijks een open gebedsavond, geregeld een contemplatief leerhuis (*Wachters bij de Bron*) en voor wie wil ook daarbuiten af en toe een ontmoeting, wil deze gemeenschap ervan getuigen dat samen bidden, het geloof in Jezus delen en zich samen inzetten voor wat het evangelie vraagt, bemoedigend werkt. Zelf noemen de leden zich 'tochtgenoten'. Wij spraken enkelen van hen.

Els Buntinx leerde Het Godsvriendenhuis toevallig kennen. „Ik werk in rust- en verzorgingshuis Betlehem, hier net om de hoek. Mijn nieuwsgierigheid werd geprikkeld door een affiche die er hing. Voor de Bijbel had ik al langer belangstelling, dus ik waagde het erop. Tot dan las ik de Bijbel veeleer historisch, vanuit mijn protestantse wortels. Ik wilde de teksten letterlijk uitspitten. De contemplatieve dialoog,

zoals die in Het Godsvriendenhuis wordt gevoerd, is volstrekt anders. We luisteren bovenal naar elkaar, naar wat de tekst bij ieder van ons oproept. Er volgt ook geen discussie, maar intussen heb je wel mogen ontdekken wat er allemaal in een tekst zit.”

Els' echtgenoot, Piet Van Dionant, werd vooral aangetrokken door de reeks van contemplatieve lezingen van teksten uit de christelijke traditie. „Het treft me elke keer hoe in een serene sfeer ieder

„Luisteren naar anderen maakt me milder en meer open. Het was voor mij een ongekende rijkdom”

op zijn beurt kan zeggen wat hem of haar aansprak in een tekst. De wijze waarop bijvoorbeeld kapucijn Klaas Blijlevens sprak over *Bidden met Franciscus* bleef lang nazinderen. Zo verrassend en stimulerend is het om verder te spitten in die geloofsteksten. Die momenten komen soms thuis nog ter sprake of duiken plotse-ling weer op in een gesprek.”

„Deze wijze van luisteren naar elkaar veranderde ook het contact met mijn ouders”, vult echtgenote Els Buntinx aan. „Waar ik vroeger tijdens een gesprek vaak klaarstond om mijn ouders meteen te onderbreken, laat ik hen

Piet Van Dionant en Els Buntinx vergezellen Tuur (midden) naar de gebedsruimte. © Hugo Maris

nu uitspreken. Meer zelfs, ik voel niet meer de drang om een wederwoord te geven.”

De maandelijks gebedsavonden mist het echtpaar niet graag. Els Buntinx: „Thuis bidden we samen voor het eten. Meer komt er vaak niet van. Zo'n gezamenlijk moment brengt rust in mijn leven, want ik ben een echte 'doe-mens.'”

Ook via het wereldwijde web belanden sommigen in Het Gods-

vriendenhuis. Zo ook Eric De Prycker. „Ik stel bij mezelf vast dat ik nu uitkijk naar onze bijeenkomsten in Herent. Ik voel me er goed en mag er ontdekken dat de rijkdom van teksten ook door anderen wordt aangereikt. Als ik ze in m'n eentje zou lezen, zou ik er veel minder aan hebben. Het luisteren naar anderen maakt me meer open en milder, misschien omdat ik merk dat er raak-

punten zijn in de uitwisseling. Ik voel me echt een tochtgenoot met de andere 'Wachters bij de Bron.'”

Elke eerste dinsdag van de maand is er in Het Godsvriendenhuis in Herent (Sint-Jozefsdreef 1) om 21 uur een open avondgebed. Onthaal vanaf 20.45 uur. Meer info via 016 22 23 72, godsvrienden@busmail.net of <http://godsvrienden.kapittel.be>.

Gezocht: bron van vreugde

Vlaamse jongeren gaan op zoek naar wat het geloof voor hen betekent tijdens Pelgrimage van Vertrouwen van Taizé in Porto

Koen Goossens (boven, witte t-shirt) voelt zich aangetrokken door het jeugdige karakter van Taizé. © Annelien Boone

Ilse VAN HALST

Waarom spreekt het geloof me aan? Op welke manier? Waar put ik mijn vreugde? Om het antwoord te vinden op die vragen, trok de prille dertiger Koen Goossens in februari met drie andere Vlamingen naar het Portugese Porto, waar een volgende etappe van de Pelgrimage van Vertrouwen van de oecumenische broedergemeenschap van Taizé in het teken stond van *Bronnen van vreugde*. „Steeds opnieuw ben ik aangenaam verrast er zoveel jonge leeftijdsgenoten te ontmoeten.”

Wisselwerking

Na een eerste bezoek aan Taizé in Frankrijk, leerde Goossens de gemeenschap van dichtbij kennen tijdens de Pelgrimage van Vertrouwen in Brussel, eind 2008. „Ik werd getroffen door de eenvoud en de warmte van de ontmoetingen. We zongen en we baden samen in een aangename, rustgevende stilte.”

Ook het oecumenische karakter van de gemeenschap sprak Koen Goossens aan. „Ik ben liever christen dan in het vak 'katholiek' ondergebracht te worden, ook al hoor ik daar thuis. De christelijke denominaties liggen zo dicht bij elkaar, dat je sterker staat, als ze verenigd worden. Samen kunnen we bouwen aan vertrouwen tussen mensen, tussen godsdiensten, tussen volkeren.”

„Zulke ontmoetingen verruimen je blik. Doordat we in gastgezinnen verbleven, hadden we nauw contact met de plaatselijke

bevolking. Meteen krijgt ook de lokale gemeenschap een enorme extra impuls. Jongeren merken dat ze niet alleen staan met hun geloof en voelen zich bemoedigd. Net zoals wij in 2008 in Brussel mochten ervaren.”

In Vlaanderen voelt Koen Goossens zich als gelovige soms wat alleen. „Na de bijeenkomst in Brussel is dat wel veranderd. Heel wat

jongeren spraken me aan. Blijkbaar denken ze toch nog wel na over geloof, maar weten ze niet goed wat ze ermee aan moeten. De drempel om naar de kerk te gaan, ligt te hoog. Ze voelen zich niet thuis tussen het oudere publiek. De ontmoetingen met leeftijdgenoten en het frisse, jeugdige karakter maken net de grote kracht uit van Taizé.”

Advertentie

Nieuw model Stannah

Stannah bvba
Poverstraat, 94
1731 Relegem
fax: 02 366 44 80

info@stannah.be
www.stannah.be

Bestel en documentatie gratis:
tel 0800 95 950
Toestel SO93 (gratis nummer)

Naam + voornaam

Adres

Postcode

Stad

Tel.:

